

Forslag

til

Lov om et dyrtidstilskud.

Fremsat den 11. januar 1974 af *finansministeren*.

§ 1. Som erstatning for bortfald af de dyrtidsportioner, der svarer til reguleringspristallene 121, 124 og 127, skal der for indkomståret 1974 ydes skattepligtige personer med A-indkomst, som omhandlet i stk. 2, eller indtægt om bord et skattefrit dyrtidstilskud.

Stk. 2. Dyrtidstilskuddet udgør 1.000 kr., dog højst 10 pct. af A-indkomsten og indtægten ombord. Ved beregningen skal der ses bort fra folkepension, pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., invalidepension og invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg, samt enhver anden form for pension fra det offentlige eller fra en privat arbejdsgiver. Det samme gælder løbende udbetalinger i henhold til forsikringer eller indekskontrakter samt udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Finansministeren kan bestemme, at der også skal ses bort fra andre former for A-indkomst.

Stk. 3. Omfatter indkomstansættelsen en kortere periode end et år, beregnes dyrtidstilskuddet før omregningen af den skattepligtige indkomst efter kildeskattelovens § 35, stk. 3.

§ 2. Arbejdsgiveren (den indeholdelsespligtige) skal foretage foreløbige udbetalinger af dyrtidstilskuddet i forbindelse med udbetaling af A-indkomst og indtægt om bord vedrørende perioden 1. marts — 31. december 1974. Den foreløbige udbetaling skal omfatte dyrtidstilskuddet for den periode, A-indkomsten eller indtægten om bord vedrører. Kun arbejdsgivere, som indeholder skat i henhold til et hovedkort, herunder frikort, eller et sømandsskatte-

kort, skal foretage foreløbige udbetalinger. Om bord på skibe, der er omfattet af sømandsskatteordningen, foretager skibsførelsen udbetalingen på rederiets vegne.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgivernes foreløbige udbetalinger af dyrtidstilskuddet og bestemmer størrelsen af de foreløbige tilskud pr. måned, uge og dag.

Stk. 3. Der udbetales ikke foreløbigt dyrtidstilskud ved udbetaling af de offentlige og private pensioner m. v., som er nævnt i § 1, stk. 2, 2. og 3. pkt. Finansministeren kan bestemme, at der ikke skal udbetales foreløbigt tilskud vedrørende A-indkomst, som efter bestemmelse i medfør af § 1, stk. 2, 4. pkt., er holdt uden for beregningen af dyrtidstilskuddet.

Stk. 4. Arbejdsgiveren modregner de udbetalte foreløbige dyrtidstilskud ved afregningen af indeholdt skat efter kildeskattelovens § 56 eller sømandsskattelovens § 11. Skattemyndighederne skal godtgøre arbejdsgiveren udbetalte beløb, som ikke kan dækkes ved en sådan modregning. Finansministeren fastsætter nærmere regler om modregning og godtgørelse af udbetalingerne.

Stk. 5. Efter regler, som fastsættes af finansministeren, skal arbejdsgiverne over for indkomstmodtagerne og skattemyndighederne redegøre for de udbetalte foreløbige dyrtidstilskud. Kildeskattelovens § 57, stk. 2 og 3, 1. pkt., gælder for redegørelserne over for skattemyndighederne. Finansministeren kan tillige fastsætte regler om arbejdsgivernes regnskabsførelse vedrørende udbetalingerne af foreløbige dyrtidstilskud.

§ 3. De foreløbige udbetalinger af dyrtidstilskud, jfr. § 2, og det beregnede dyrtidstilskud efter § 1, stk. 2 og 3, tages i betragtning ved slutopgørelsen ifølge kilde-skattelovens § 60 for indkomståret 1974. Finansministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 2. Finansministeren kan bestemme, at dyrtidstilskuddet vedrørende indtægt om bord over for de sømandsbeskattede skal anses for endelig afgjort med de foreløbige udbetalinger efter § 2.

§ 4. Skattemyndighedernes fastsættelse af dyrtidstilskuddet i forbindelse med slutskatteberegningen for 1974 kan påklages efter landsskatteretslovens regler om klage over indkomst- og formueansættelsen.

Stk. 2. Hvis en indkomstmodtager finder, at arbejdsgiveren med urette har nægtet ham udbetaling af et foreløbigt dyrtidstilskud, kan han indbringe spørgsmålet for den kommunale ligningsmyndighed i den kommune, hvor arbejdsgiverens virksomhed er beliggende. Denne ligningsmyndighed kan pålægge arbejdsgiveren at foretage udbetaling af et foreløbigt dyrtidstilskud.

§ 5. Dyrtidstilskuddet skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

§ 6. Med bøde eller hæfte straffes den arbejdsgiver, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at

1. udbetale de foreløbige dyrtidstilskud efter § 2 og § 4, stk. 2, 2. pkt.,

2. redegøre for de foreløbige udbetalinger af dyrtidstilskud over for indkomstmodtageren, jfr. § 2, stk. 5, 1. pkt., eller afgiver urigtig eller vildledende oplysninger i forbindelse med en sådan redegørelse, eller

3. indsende de i § 2, stk. 5, 1. pkt., omhandlede redegørelser rettidigt til skattemyndighederne, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en sådan redegørelse.

§ 7. På samme måde som anført i § 6 straffes den, der lader sig udbetale dyrtidstilskud vidende om, at han ikke er berettiget til tilskuddet.

§ 8. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 9. Er en af de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 6 og 8, begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 10. Kildeskattelovens §§ 78, 1. pkt., og 79 gælder for de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 6-8.

§ 11. Det skattefrie dyrtidstilskud udredes af statskassen.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 13. Loven træder i kraft den 15. februar 1974.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er led i de økonomiske foranstaltninger, som regeringen har fundet det nødvendigt at søge gennemført med henblik på inflationsbekæmpelsen. Forslaget hænger sammen med det samtidig fremsatte lovforslag om bortfald af de tre dyrtidsportioner, der svarer til reguleringspristallene 121, 124 og 127, forslaget til lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag.

Efter lovforslaget skal der for indkomståret 1974 ydes lønmodtagerne et skattefrit dyrtidstilskud som erstatning for den købekraft, der går tabt gennem

bortfaldet af de nævnte tre dyrtidsportioner. Dyrtidstilskuddet finansieres af statskassen, det udbetales af arbejdsgiverne, og udbetalingen sker løbende over perioden fra 1. marts til 31. december 1974.

Hovedtrækkene i den foreslåede tilskudsordning.

Gennem dyrtidstilskuddet gives der kompensation for det tab af købekraft, som lønmodtagerne i en 12 måneders periode vil få gennem bortfald af

dyrtidsportionerne, knyttet til reguleringspristalene 121, 124 og 127. Den 12 måneders periode, der berøres af dyrtidsportionernes bortfald, begynder ikke på samme tidspunkt for alle grupper af lønmodtagere. Medens 12 måneders perioden således løber fra 1. marts 1974 til 28. februar 1975 for alle lønmodtagere under LO's overenskomstområde, løber perioden fra 1. april 1974 til 31. marts 1975 for tjenestemændene.

Dyrtidstilskuddets størrelse foreslås fastsat på grundlag af den nedgang i købekraft, som dyrtidsportionernes bortfald medfører for de lønmodtagere, der aflønnes efter LO-overenskomsterne på det private arbejdsmarked. For disse lønmodtagere udgør en dyrtidsportion normalt 40 øre pr. time. Når der tages hensyn til feriegodtgørelse og søgnehelligdagsbetaling, bliver det ca. 875 kr. pr. år eller 2.625 pr. år for tre dyrtidsportioner.

Ved opgørelsen af tabet i købekraft må der først og fremmest tages hensyn til, at dyrtidsportionerne indkomstbeskattes. For ufaglærte og faglærte arbejdere, hvis indtægter svarer til de nuværende gennemsnitslønninger, vil den foreløbige skat variere noget fra kommune til kommune, men det typiske skattetræk ved lønudbetalingen vil i 1974 være 45-50 pct. af dyrtidsportionerne. Herved nedsættes de tre dyrtidsportioner fra de 2.625 kr. til fra ca. 1.315 til ca. 1.445 kr. Ved slutskattens beregning, der først finder sted i 1975, beskæres dyrtidsportionerne med den såkaldte marginalskat, der typisk vil ligge på 50-60 pct., altså over de tilsvarende trækprocenter. Herved nedsætter indkomstskatten de tre dyrtidsportioner yderligere til fra ca. 1.050 kr. til ca. 1.315 kr.

Herudover må der imidlertid tages hensyn til, at udløsningen af tre dyrtidsportioner vil resultere i en omkostningsforøgelse i erhvervene, som stort set må forventes at blive overvæltet på priserne. Den realindkomstforbedring, som opnås i kraft af dyrtidsportionerne, reduceres herigennem til omkring halvdelen af det beløb, der er blevet tilbage, når marginalskatten er trukket fra.

Ved fastsættelsen af dyrtidstilskuddets størrelse må der således tages hensyn til, at disse prisstigninger undgås. I betragtning af, at prisstigningerne små anses for meget byrdefulde for personer med små indtægter, er det imidlertid fundet rigtigst at ansætte dyrtidstilskuddet til 1.000 kr., hvorved det i de typiske tilfælde vil have en større købekraft end de tre dyrtidsportioner.

En del lønmodtagere, f. eks. blandt tjenestemændene, får større dyrtidsportioner end de lønmodtagere, der aflønnes efter overenskomsterne på det private arbejdsmarked. Selv om mange af disse

lønmodtagere har højere indtægter og dermed højere trækprocent og højere marginalskatteprocent end de fleste arbejdere, vil det foreslåede dyrtidstilskud på 1.000 kr. ikke give dem fuld dækning for den nedsættelse af deres købekraft, som bortfaldet af de tre dyrtidsportioner medfører. Til gengæld vil lønmodtagere, der får særligt lave dyrtidsportioner, som f. eks. lærlinge, også få et dyrtidstilskud på 1.000 kr., selv om det væsentlig vil overstige deres tab ved dyrtidsportionernes bortfald.

Af praktiske grunde har man valgt at udbetale det foreslåede dyrtidstilskud over samme periode for samtlige lønmodtagere og at samle hele udbetalingen i et enkelt kalenderår. Ud fra disse betragtninger foreslås det, at dyrtidstilskuddet udbetales løbende over perioden fra 1. marts til 31. december 1974. De løbende udbetalinger foreslås forhøjet så meget, at der i løbet af de 10 måneder ydes dækning for et helt år.

Tilskudsordningen er tilrettelagt ud fra det hensyn, at arbejdet med udbetalingen bør knyttes til de bestående betalingsfunktioner mellem lønmodtagerne, arbejdsgiverne og det offentlige, og at udbetalingerne bør påbegyndes samtidig med eller snarest muligt efter, at dyrtidsportionerne er faldet bort. På baggrund heraf har man fundet det hensigtsmæssigt at lade arbejdsgiverne foretage en løbende, *foreløbig udbetaling* af dyrtidstilskuddene i forbindelse med lønafregningerne i perioden 1. marts — 31. december 1974.

Det foreslås, at finansministeren skal fastsætte, hvor meget det foreløbige tilskud skal udgøre pr. dag, pr. uge og pr. måned. For at forenkle tilskudsberegningen er det tanken, at tilskudssatserne skal fastsættes således, at arbejdsgiveren ved tilskuddets beregning såvidt muligt skal benytte samme antal dage som ved beregningen af skattetrækket hos den enkelte lønmodtager. Samtidig skal det samlede tilskud for hele perioden fra 1. marts 1974 og året ud for de enkelte lønmodtagere såvidt muligt nå op på *det endelige dyrtidstilskud*, der for hele perioden foreslås fastsat til 1.000 kr., dog højst 10 pct. af lønmodtagerens A-indkomst og indtægt om bord.

Ved lønudbetalingen skal arbejdsgiveren som hidtil give lønmodtageren oplysning om den indtjente løn og den heri indeholdte foreløbige skat. Den herefter fremkomne nettoløn skal efter forslaget forhøjes med det foreløbige dyrtidstilskud for lønningsperioden, og det tillæg til nettolønnen skal anføres på den afregningsblanket, som lønmodtageren får samtidig med lønudbetalingen.

Hvis det ved slutskatteberegningen viser sig, at lønmodtageren gennem arbejdsgiverens udbetalinger af foreløbige tilskud har fået for lidt i tilskud, vil det

manglende blive godtgjort ham, idet forskelsbeløbet vil blive regnet ham til gode ved slutskatteopgørelsen for 1974. Lønmodtageren får således enten forøget sin overskydende skat eller formindsket sin restskat med forskelsbeløbet. Hvis omvendt lønmodtageren har modtaget for meget i foreløbige tilskud fra arbejdsgiveren, vil det for meget udbetalte medføre enten en formindskelse af den overskydende skat eller en forøgelse af restskatten.

Når det endelige dyrtidstilskud ved slutskattens beregning ikke uden videre foreslås fastsat til de 1.000 kr., hænger det sammen med, at et antal lønmodtagere, f. eks. blandt unge under uddannelse, kun har lønindkomst i kortere perioder. Efter forslaget vil disse lønmodtagere hos deres arbejdsgiver få udbetalt foreløbige dyrtidstilskud for de forholdsvis korte tidsrum, hvor de har haft lønnet arbejde. En del af disse lønmodtagere vil kun have haft lønindkomst i nogle få ferieuger og i den forbindelse have fået foreløbigt dyrtidstilskud på f. eks. 50-100 kr. Det forekommer imidlertid mindre rimeligt, hvis de samme lønmodtagere ved slutopgørelsen skal have deres dyrtidstilskud forøget til de fulde 1.000 kr. For at undgå dette foreslås der fastsat en særlig overgrænse for dyrtidstilskuddet på 10 procent af lønindkomsten. Denne grænse vil bevirke, at man for at få det fulde dyrtidstilskud på 1.000 kr. skal have haft en lønindkomst på mindst 10.000 kr. i 1974.

Udgangspunktet må naturligvis være, at tilskudsordningen bør omfatte netop den personkreds, som går glip af de tre dyrtidsportioner. Da man imidlertid ikke råder over et register, der nøje kan afgrænse denne kreds, må man på grundlag af de oplysninger, som i forvejen findes i de eksisterende offentlige registre, søge at finde frem til en kreds, der tilnærmelsesvis omfatter de personer, man ønsker at give tilskud. Det forhold, at der med meget kort varsel skal iværksættes en løbende, foreløbig udbetaling af dyrtidstilskuddene i forbindelse med arbejdsgiverens lønafregninger, gør det i øvrigt nødvendigt, at kredsen af tilskudsberettigede fastlægges efter enkle og klare retningslinjer.

På denne baggrund bestemmer lovforslaget, at tilskuddet som hovedregel skal tilkomme alle personer med A-indkomst bortset fra offentlige og private pensioner, herunder udbetalinger i henhold til forsikringer og indekskontrakter samt fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Indtægt om bord (sømandsindtægt) skal ligeledes give ret til dyrtidstilskud. Ved beregningen af tilskuddet bygger man endvidere på A-indkomsten (bortset fra de nævnte pensioner m. v.) og indtægten om bord i hele året 1974, uanset at de foreløbige udbetalinger er samlet

i de sidste 10 måneder af 1974, og uanset at de tre dyrtidsportioner, som lønmodtagerne går glip af, egentlig vedrører tidsrummet marts/april 1974 — februar/marts 1975. Disse afgrænsninger medfører, at tilskuddene kun tilnærmelsesvis kommer til at omfatte netop den kreds, som har en dyrtidsreguleret indkomst i det år, som omfattes af de tre bortfaldne dyrtidsportioner.

Efter lovforslaget skal finansministeren være berettiget til at undtage grupper af A-indkomster fra tilskudsordningen. Det er meningen bl. a. at holde de trangsbestemte sociale ydelser uden for tilskudsordningen.

Når de offentlige pensioner (de sociale pensioner såvel som statspensionerne m. v.) og de private pensioner er undtaget fra tilskudsordningen, hænger det sammen med, at man for disse indkomster bibeholder en pristalsregulering. Personer, som ved siden af en offentlig eller privat pension har en A-indkomst eller indtægt om bord, vil imidlertid kunne opnå dyrtidstilskud efter de almindelige regler. Pensionsindtægten tæller blot ikke med ved beregningen af tilskudsbeløbet.

Tilskudsordningen omfatter sygedagpenge både i arbejdsgiverperioden og efter denne periodes udløb, og ordningen omfatter arbejdsløshedsunderstøttelse. Som tidligere nævnt er det derimod meningen at holde de trangsbestemte sociale ydelser udenfor.

Lønindtægter, der ikke er A-indkomst, falder uden for tilskudsordningen. Det gælder f. eks. løn til privat hushjælp.

Da der alene bør ydes lønmodtageren ét foreløbigt dyrtidstilskud i tilskudsperioden, bestemmer lovforslaget, at det kun er den arbejdsgiver, som er i besiddelse af lønmodtagerens hovedskattekort (herunder frikort) eller sømandsskatte kort, der skal og kan udbetale foreløbige tilskud. Det gælder også for lønmodtagere, som beskattes med bruttotrækprocent.

Det vil nærmere blive overvejet, om det er muligt at udforme en ordning, hvorefter tilskuddene ikke ydes til persongrupper, som kun lejlighedsvis har lønnet arbejde.

Arbejdsgiverne skal efter lovforslaget have dækning for udgifterne til foreløbige dyrtidstilskud ved at modregne de udbetalte beløb i den kildeskat, som de månedsvis indbetaler til kildeskattedirektoratet. I de — antagelig ret få — tilfælde, hvor arbejdsgiverens tilskudsudbetaling overstiger den indeholdte skat, skal han have forskelsbeløbet udbetalt efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Der skal efter forslaget ligeledes fastsættes regler for, i hvilket omfang arbejdsgiveren over for skattemyndighederne skal gøre rede for deres udbetalinger af dyrtidstilskud.

Udgifterne til dyrtidstilskud foreslås afholdt af staten. De samlede udgifter kan rent skønsmæssigt anslås til ca. 2.000 mill. kr., hvoraf ca. 1.900 mill. kr. forventes afholdt i finansåret 1974-75 og resten ved slutopgørelsen for indkomståret 1974, der først finder sted i det følgende finansår.

Til de enkelte løvbestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Kredsen af personer, som er omfattet af tilskudsordningen, er nærmere afgrænset i stk. 1. Det drejer sig om skattepligtige, som i indkomståret 1974 har haft A-indkomst eller indtægt om bord (sømandsindtægt).

Det endelige dyrtidstilskud er fastsat i stk. 2. Tilskuddet udgør 1.000 kr., dog højst 10 pct. af A-indkomsten og indtægten om bord. Ved beregningen skal der imidlertid ses bort fra offentlige og private pensioner, løbende udbetalinger i henhold til forsikringer eller indekskontrakter samt udbetalinger fra ATP. Det samme gælder visse former for A-indkomst, som efter finansministerens bestemmelse specielt undtages fra tilskudsordningen. En sådan bestemmelse vil blive truffet med hensyn til de transbestemte sociale ydelser.

Medens reglerne om det endelige dyrtidstilskud findes i § 1, indeholder § 2 regler om arbejdsgivernes løbende udbetalinger af foreløbige dyrtidstilskud.

§ 1, stk. 3, handler om beregningen af dyrtidstilskud, hvor indkomstansættelsen kun omfatter en del af et år. Her skal indkomsten forinden skatteberegningen omregnes til en helårsindkomst. Dyrtidstilskuddet skal imidlertid i modsætning til skatterne beregnes på grundlag af A-indkomsten, forinden denne omregnes til helårsindkomst.

Til § 2.

§ 2 indeholder regler om arbejdsgivernes løbende udbetalinger af foreløbige dyrtidstilskud i perioden 1. marts — 31. december 1974. Udbetalingerne skal foretages af den, der efter kildeskattelovens § 46 har pligt til at indeholde skat af A-indkomsten. Om bord på skibe, som er omfattet af sømandsskatteordningen, foretager skibsføreren udbetalingerne på rederiets vegne. Det er kun arbejdsgivere, som er i besiddelse af den skattepligtiges hovedskattekort (herunder frikort) eller sømandsskatte kort, som skal og kan foretage udbetaling af foreløbige tilskud. Det er i den henseende uden betydning, om den skattepligtige beskattes på grundlag af bruttotrækprocent.

Finansministeren fastsætter nærmere regler om de foreløbige udbetalinger og bestemmer størrelsen af de foreløbige tilskud pr. måned, uge og dag. Ved

fastsættelsen af disse satser må det tilstræbes, at indkomstmottagerne gennem de foreløbige udbetalinger som regel i løbet af de 10 måneder, hvori der foretages foreløbige udbetalinger, skal kunne opnå et samlet beløb på omkring 1.000 kr., svarende til det normale endelige dyrtidstilskud efter § 1, stk. 2, 1. pkt.

Der ydes ikke noget foreløbigt tilskud ved udbetalingen af offentlige og private pensioner m. v. Det hænger sammen med reglerne i § 1, stk. 2, hvor efter disse A-indkomster ikke indgår i grundlaget for beregning af det endelige dyrtidstilskud.

Efter § 1, stk. 2, 4. pkt., skal finansministeren kunne bestemme, at forskellige former for A-indkomst holdes uden for tilskudsordningen, og efter § 2, stk. 3, 2. pkt., kan det i forbindelse hermed bestemmes, at arbejdsgiveren (den indeholdelsespligtige) ikke skal udbetale foreløbige dyrtidstilskud ved afregningen af sådanne undtagne A-indkomster. Denne sidste bestemmelse, som indholdsmæssigt svarer til § 2, stk. 3, 1. pkt., vil kun blive benyttet i rene undtagelsestilfælde, idet reglerne for, hvornår arbejdsgiverne skal udbetale foreløbige dyrtidstilskud, må være enkle og klare. Det må antages, at bestemmelsen vil blive benyttet på de transbestemte sociale ydelser.

Da dyrtidstilskuddet er fritaget for indkomstbeskatning, skal arbejdsgiveren ved beregningen af A-skat se bort fra det tilskud, der skal udbetales i forbindelse med lønafregningen. Det samlede beløb, som arbejdsgiveren skal udbetale, kommer således til at bestå af A-indkomsten (med fradrag af den A-skat, der er beregnet af denne indkomst) samt det beregnede foreløbige dyrtidstilskud.

Arbejdsgiveren kan modregne de udbetalte foreløbige dyrtidstilskud ved førstkommande afregning af skat. Hvis udbetalingerne undtagelsesvis overstiger de indeholdte skatter, skal skattemyndighederne godtgøre arbejdsgiveren det overskydende beløb.

Foran under de almindelige bemærkninger er omtalt, hvorledes arbejdsgiverne skal redegøre for de foretagne foreløbige udbetalinger. Efter kildeskattereglerne skal arbejdsgiveren ved hver lønafregning give indkomstmottageren en skriftlig meddelelse om skattetrækket. Denne meddelelse skal nu udvides, således at den også kommer til at indeholde oplysning om udbetalingen af det foreløbige dyrtidstilskud.

Til § 3.

Efter § 3, stk. 1, skal der ved slutopgørelsen for 1974 efter kildeskattelovens § 60 tages hensyn til de foreløbige udbetalinger af dyrtidstilskud og til det dyrtidstilskud, der beregnes efter § 1, stk. 2 og 3. De foreløbige skattebeløb nedsættes således med de

foreløbige udbetalinger af dyrtidstilskud, og den beregnede slutskat (indkomstskatten til staten) nedsættes med det endelige dyrtidstilskud, som er beregnet efter reglerne i § 1, stk. 2 og 3. Under de almindelige bemærkninger foran er der nærmere redegjort for stillingen, hvor de foreløbige udbetalinger er større eller mindre end det beregnede endelige dyrtidstilskud.

Efter § 3, stk. 2, kan finansministeren bestemme, at de udbetalte foreløbige dyrtidstilskud til sømandsbeskattede personer skal anses for endelige tilskud. En sådan bestemmelse vil bl. a. blive truffet for alle

ikke-nordiske sømænd om bord på skibe under sømandsskatteordningen.

Til § 4.

§ 4, stk. 1 omhandler klage over skattemyndighedernes beregning af dyrtidstilskuddet efter § 1, stk. 2 og 3. Spørgsmålet skal i første række kunne indbringes for landsskatteretten.

§ 4, stk. 2, omhandler klage over arbejdsgivernes nægtelse af at yde foreløbigt dyrtidstilskud. En sådan klage skal ske til den kommunale ligningsmyndighed i den kommune, hvor arbejdsgiverens virksomhed er beliggende.